

տաղմանքոք և ծառապութեամբ իւրիանց արժանի
եղն ունել ՚ի տարեգործթիւնս Աւանդիական պե-
տութեան տեղի նշանաւոր ։ զյուկն ՚ի չնորհն հզը-
վեհագետին ուստաբական թագիւ պոտեիլց որ ՚ի
գեռին կրե զգաւագանն ։

Այս ուրախ երկը և պատուան ցնծութեամբ,
միշտ ոչ եւս փափարել գտնան քանի զայ-
լաւագոյն պատեհութիւն առ ՚ի յաս ունել Զել,
Ամենապահ Տէր, զանորհապարտթիւն իմ ընդ
մեծագոյն մօրդափարութիւն Զել, որը ցուցանիք
ինձ միշտ հանգերթ միաբանական ուստաւու ։

Համեմայիլ Ամենապահ Տէր, ընդ հաւաս-
ախ խորին մեծապահանց իսոց, որով եմ միշտ Զելու մէ-
Ամ ։ և գեր Տէրութեան շնորհապարտ և ան-
հանուեր ։

Գերմարտ Կուպու Կոմ Գաղպահայի
Զելին, սեւեհապահ ՚ո կ. Վ. թ. Առաջ.
Պատգամասար, խորհրդական և մանրին
ներկայացացիւ Նորին ի Պաղեստին ։ Առ-
ուս որբաց Յահիւանն Աստինականց
կարին Եւսուսուէմ ։

Ամենապահ և գերամեծար
Տէրութեան ։ Յ ։ Եսայի Քարորի-
աց հայոց առարդ Երուսաղէմի
և այն և այն ։

Երաւանչէմի և Օգոստոսի 1868.

chienne, jouit de la grâce du puissant Souverein, orné de la couronne Apostolique, qui y tient le sceptre.

Oui, je m'en réjouis et d'autant plus, que je ne saurai désirer, ni trouver une meilleure occasion, de Vous témoigner, Monseigneur, ma reconnaissance, de la bienveillance marquée, dont j'ai toujours été l'objet de Votre part et de la part de vos frères.

Agréez, Monseigneur, l'assurance de la respective considération avec laquelle je suis,

De Votre Seigneurie IIIme Rev^{me}

Le trèsobligé et dévoué

Bernard Gustave Conte de Caboga Cerva,
Chambellan de S. M. I. R. Ap. son Déléguué Conseiller et Représentant int^e. en
Palestine, Chevalier de l'Ordre de Saint
Jean de l'Hôpital de Jérusalem.

A Sa Seigneurie
IIIme et Rev^{me} Monseigneur
Isaïas Patriarche Arménien
de Jérusalem etc: etc:

Jérusalem 1er. Août 1868.

Ա. Օ. Դ. Ե. Յ. Կ. Բ. Ո. Ւ. Թ. Ռ. Ի. Ն.
Հ Ր Ա Պ Ա Ր Ա Խ Ա Խ Ա Ն ։ Ը Ն Թ Ե Ր Յ Ա Լ Ա Ն Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն ։
Ե Վ Ա Խ Ա Բ Ր Ե Ր ։ Ա Ս Բ Ո Ւ Տ ։

Ո՞ւեր՝ առաւմասէր համազդին Պ.
Ո. Ոխանարեանց, այն վերնագրավ
գրքոյի մի նուեր զիկելով ։ թուցա
Ո. Պատրիարքին, խնդրած է մանրա-
ման առվեհութիւն տալ և Ախոնի
մէջ հրատարակելիւր մի Յայտնուրա-
նիւնը, որ իրբեւ յանելուած ապա-
գրաւած է գրքու կի վերը ։

Ո՞ւէ և յիշեալ գրքոյից շաա ուշ
հասուծ է Ո. Պատրիարքին, մոռաց-
մամի Պօլոց մէջ մնալով, եւ յիշեալ
Յայտնուրանիւնը արդէն քանի մի ազ-
գային պարբերականաց մէջ հրատա-
րակուած է բաւական ժամանակին ՚ի
վեր ։ բայց իմանալով որ մեր ուսում-

նասէր Համազգին տակաւին իւր ազ-
գարարութեան համաձայն կարեւոր
տեղեկութիւններ ըստանալով յետա-
ձգած է իւր ազգաշահ ձեռնարկու-
թիւնը մի հայերէն ընդհանուր գրա-
յուղայի ապելու մասին, արժան կը հա-
մարինք կատարել իւր առաջարկու-
թիւնը ։

Գրքոյիլ որոց թարգմանիչն է Պ.
Ո. Տէր-Պրիգուեանց և օժանդակ
տպագրիչն նցն ինքն Պ. Ո. Ոխանա-
րեանց, կը պարունակէ իւր մէջ երեք
ընթերցանութիւնը Խանակիթունիւն,
Էնդային իրեւունիւն և Ըստային գրասուննե-
րուն վրայ, յետոյ Յատելուածը և ապա
մի Պայտնոյի Ուուսերէն լեզուաւ ։
Ծնմթերցանութիւնը, թէ ընտիր թարգ-
մանութեան և թէ ներքին իմաստից
պարունակութեան կողմէն, իմաստ գե-

զեցիկ են, շահութէտ և ըստ ամենայնի ընթերցափելու արժանիքի: Եհանքանի մի հասուածներ, զբա քաղելով գրաքուիկ զանազան երեսներէն կը դնենք այս տեղ՝ ընթերցուսց փարբիկ ձաշակ մի տալու համար:

“ Կրկրուգործութիւնը է արհեստ երկրոյ այնքան բան քողելու, որբան հողը կորող է առաջ բերել. նմանապէս և կրթութեան նպատակն է քաղել մարդից այնքան բան, որբան որ նա կարող է տալ. այլապէս առենք, զարգացնել նորա բոլը գործարանքը և ընդունակութիւնը. բայց որովհետեւ մարդու բոլը երջանկութիւնը յառաջանում է գործարանների և ընդունակութեանց լիադէս զարգանաւուց, աւտով այն գիտութիւնը, որ նպաստամում է այդ զարգացման, որ սովորացնում է մարդուն օգուտ քաղել իւր ընդունակութիւններից. Է մի և նոյն ժամանակ գիտութիւն կենցալավորութեան ո. Երես 10:

“ Ուր և Բնչպէս կարող ենք գտնել Ճշմարիտ բարեկամներւ. Դրեսոնց մէջ, նոցա մէջ կը գանենք չարչարուազ և կանց չորչարանիը պատմող մարդիկ. կը տանենք այնպիսի բարեկամներ, որնք թէ և մի գար մեղսնից առաջ են ապրել. բայց միսիթառում են չարչարուողներին, համազգաց են նինաւմ նոցա, խառնելով իրանց արտասունքը նոցա արտասանքի հետո: Եյդոփիսի գրեանց մէջ առաջնին աեղց բանելու է Աւետարանը, որ չարչարուողներու միսիթառութեան համար է գրուած: Ամէ ձեր մայրը կամ կինը հիւանդանց, միթէ այնպիսի չնշեն ու անտեղի խօսքով պիտի միսիթառուեք նոցա: Աչ, կարդացէք նոցա առաջ Աւետարանը, այն ժամանակ կը տեսնեք: Թէ դա Բնչ զիրք է, որպիսի թանկագին աղբիւր է միսիթառութեան. Քրիստոոը,

ասես թէ, նասում է հիւանդի մօտ նորան միսիթառելու համար ո. Երես 25:

“ Եռամին ազգային ժամանի անդամների գրոշակը է և իմը – աղաքաբենին, հուսարութիւնն, Ելբայրութիւնն:

“ Ձասուաթիւն, բայց ոչ արիւնաշաղափ ձեռքերավ, մեր հասկացողութեամբ ազգատութիւնը մարդուս իրաւանենքների և նորա պարապականութեանց լիակատար, ձիշդ և խոհիմ գործադրութիւնն է:

“ Հաւասարութիւն, բայց ոչ այն նախանձու հաւասարութիւնը, որ պատրաստ է ամենայն բոպէս սարիանալ, այլ այնպիսի հաւասարութիւն, որ բոլը մարդկանց բարձրացնում է, տալավ նոցա մոքերին մի ուղղութիւնն հարկագրելով նոցա խօսիլ մի և նոյն լեզուալ, և տոպավ նոցա մի սիրու և մի հսկի:

Լիւպայրութիւն, բայց ոչ ըկ սովորմածութիւնն, որ անցողաբար աշխատում է թեթեւայնել անըստմելիք ցաւը, այլ այնպիսի ելլպայրութիւնն, որ տեղ հարուստը և աղքատը, զօրուորը և անզօրը, ծերը և սպատանին ձեռք ձեռքի տուած, մէկ մէկու օգնելով, յաւաջ են գնում մի լուագնի աղաքայի համանելու համար. ելլպայրութիւնն, որ երկու թշնամուն էլ յաղթում է – Տիգիտաթիւնը և Աշաքութիւնը:

Աւենենալով այդ գրոշակը – աղատութիւնը, հաւասարութիւնը և եղանցոյրութիւնը, մէնք բացարձակադրէս կը պահպանենք մեր նախնի փառքը և ըլլաւած մեծութեամբ բոլը աշխարհներն կը զարդացնենք ո. Երես 30–31:

“ Դաստիարական թիւնը ոչ այլ ինչ է, եթէ ոչ նախապատրաստութիւն կեանքի համար, որով ակախում է մը տաւ որական զարգացումը. բայց այդ բաւական չէ. ցանկալի է, որ գոլոցից

գուրս գալրուց յետոյ ամեն օրից մի նոր դաս սոտանար նաև կարձ ասենք՝ անդադար նաև ու սաները, որպէս զի արժանաւոր մարդ, ճշմարփա բրիստոնեայ, լաւ արհեստաւոր և բարեկիրթ քաղաքացի լիներ ու Երեւ 37:

“Ամեն մորդ պահանջում է մի տեղ արեգակի տակ և բայց որպէս զի ամեն մարդ կարողանար նուածել իրա համար այդ տեղը պիտոյ է դորա համար տալ նորան կարողութեան միջոց։ Այս առաջն պատճառը ակներեւ ցցց է տալիս, որ ազգի իւրաքանչիւր անգամը պարաւաւոր է կրթութիւնը բոտանալ։ Իսայց կրթութիւնը հարկաւոր է հաստրակաց բարյականութեան մակերեւոյթը բորդացնելու համար։ Իսան չխմացող մարդը կուր զիտրայն տորու կ է դաւնում իւր կիբբերին։ Ես գիտեմ որ չըկրթուած մարդն էլ կարզ է ազնուամիտ լինիլ. բայց նա հաւասար պայմանների մէջ աւելի բնդունակ է ենթարկուելու կիրքերուազդեցութեան, քան թէ այն մարդը, որ կրթուած է և դոցա ընդդիմանալու զօրութիւնունի։ Եմէ գիտեան մէջ այն բոպէին, երբ որ յաճախարդին (Եկողին) բաժակով օդի են բերում, մի աներեւոյթ ձեռք դրոշմեր այդ բաժակի վրայ իրայ բառը, ովլ արդեօք կը համարժակուեր խմել այդ թայնը։ Կրթուած մարդը գիտէ, որ օդին թայն է, բայց անկիրթը չըգիտէ, ուսուի և խննիմ է Տգեաը ամեն քանի հաւատում է և ամենացն կուսակցութիւն կարող է նորան իւր աղդեցութեանը ենթարկել։ Միայն կրթուած մարդն է ճշմարփա քաղաքացին, երբ որնա իւր քուէն ճգում է տուփի մէջ իբրեւ քաղաքացի, նաև գիտակցաբար է անում իւր քուէարկութիւնը։ Այս իրթ մարդիկ այդ գիտուածում ու իշխան չեն պատկերացնում, բայց

եթէ մի հօտ ոչխարի, որ գնում է այն կողմը, ուր որ տանում են նորան ուրիշները և որին վերջ ՚ի վերջոյ միշտ խղում են ու Երեւ 42—23։

“Ամեն մորդ գիտէ, որ գիրքը թուղթի ծալուած թերթեր է, որոնց վերայ տալուած էն տառեր, բայց թէ թէ թէ գրքի եռութիւնը, դա ոչ ամենեւ ցուն յայտնի է։ Գիրքը մեզ հետ խօսող մի ձայն է, մի կենդանի սիրտ է որ մի մարդու հոգի է։ հեռաւոր տարածութեամբ և ժամանակներով բաժանեւուած մեղանից։ Եմէ գրատունեւուրում ժողոված գրքերու վերայ հոգեկան աչքով նայինք, ամերողը աշխարհի և բոլոր գարերի երեւելի հանձնարաւոր մարդիկը կը ներկացանան մեր առաջ։ Աշխարհիս մէջ ոչ մի բան յատիւենական չէ. մարդիկը մեռանում են, յիշատակարանները ոչնչանում, միայն մարդ կային միտքը անմահական է։

Վրեանքը, պանք ներկայ են կայուցանում մեր առաջ բոլոր դարերի մատաղական զօրութիւնը, պանք եւ մեր մատածելու զօրութիւնը աւելի են սատուկայնուած, մի այնպիսի հարստութիւն է, որի հետ չեն կարող համեմատուիլ աշխարհիս բոլոր հակուազիւանը բաները ու Երեւ 46—47։

Դովիսնդակ գրքակը համարեա թէ ծայր է ՚ի ծայր այն ոգևոր կը խօսի հաւատակաց կրթութեան ընթերցանուած թեան և ժողովրդային գրատուներու կարեւորութեան վրայ, և այս հսկուազ վատուած մեր ուսումնասէր համագգին Պ. Ոիանարեանց կառաջարկէ հետեւեալ ազդարարութիւն ՚ի գիտութիւն ազդացնոց, և կը խնդրէ օժանդակ կել իւր գեղեցիկ ձեռնարկին գրացուցակներ և գարուցական վիճական գրութիւններ զիկելով իրեն։ Ուր կողմէն այսլափ միայն կը ծանուցանենք մեր համազգի ուսումնասիրին, որ Ա-

Թուղարքացուցակը իսկոտ լնդաբճակ է և կը պատրաստուի առանձինն տպա գրաւելու , որոց աւարտումն զինի կը խոսուանանք օրինակ մի անյապաղ իրեն զրկել . Իսկ իւր ձեռնարկութեան համար ՚ի բոլոր որուէ յաջողութիւն մաղ թերվ կը հրատարակենք այժմ իւր շահաւետ առաջարկութիւնը .

“ Ա աջարկելով հայ ընթերցան թեան հարկաւորութիւնը հասկա ցողիքուն աղնուամիտ Վաղլոսցի արտալիքի հրագուղակախօսութիւնը մենք միաններս բերինք , որ շատ աեղքը , ուր որ բնակիլումն մերապնեացք գժուարութիւն է պատահում ընտրացութիւն անելու , թէ պայիսի գըրեանք պէտք է պարունակէ իւր մէջ որ և իցէ կաննաւոր գրագարան , թէ Բնչէ կ'արժէ այց կամ այն գիրը . վերջապէս որտեղից կարելի է բերել տուակ այն : Ա յգ բանը ունենարով մեր աչքի առաջ , մենք առաջարկում մենք այս տեղ , իրեն յառելուած , յետապաց ցուցակը ռուսի լիզուալ տպած գրեանց , այդ ցուցակի մէջ յիշուած են երրազական երեւելի ստումնականների գրեթէ բոլոր որբան և իցէ նշանաւոր շարագրութեանց վերապիրծերը . նաեւ բուն իսկ ուռասերէն գրուած շարագրութեանց վերագիրները : Աւ կը լինէր , եթէ հըրատարակվէր մի այդպիսի ցուցակ գաղլիքէն ապուած գրեանց . Փարիզ գանուալ հայ երիտասարդներու համար գիրին բան է այդպիսի աշխատութիւնը . Ա բառէլիք , Ժիւլ ՈՒ մօնի և Վելլստանի նման գիտնական և պատուական մօրդիք մեծաւ ուրախութեամբ և պատրաստականութիւննականաւոր կը լինին այդ աշխատաւոր կը լինին այդ աշխատաւոր թիւնը միանել կամեցողին , Արկու ամիս ժամանակը շատ և շատ բաշական է լաւ ընդարձակ գրացուցակ

յօրիննելու ընտրելով գաղլիքէն տըպած ցուցակներից . Տարակցոյ ցը կայ , որ մեր տպագրութեան մէջ օտար եւ զուի ցուցակից առաջ պէտք է առաջ ջարկէնք հայերէն գրեանց ցուցակը , բայց ՚ի մոի ունենարով մինչեւ գալ տարուայ վերջը պայել մի ընդարձակ ցուցակ բոլոր հայ գրեանց , մենք այս անդամիս աւելորդ համարեցինք տըպել գորա համառականութիւնը որուագրի 1866 թուականի , հատա . 24 , եր . 94 . “ Երշալյու Երարատականի թիւ 1866 . Փետրվարի 19 , N 773 . ” Ա ասիսոյ բագրի 1866 թուականի , 5 Փետրվարի , և Տիկինիսու Ա Եղանի 1866 թուականի համարների մէկի մէջ տպած էնին մեր յետագայ խնդիրը և առաջարկութիւնը առ բոլոր ազգուն :

“ Ա մենախոնարհ ինդիր բոլոր Հայ ապէի վիճակաւոր առաջնորդներին , հոգեւոր և աշխարհական զանազան ազգային ժողովներին և ընկերութիւններին , գրատանց կառավավորիչներին և աէքերին , գրավաճառներին , տըպագրատան աէքերին և կառավարիչներին . օրագիրների , ամսագիրների (հանգէնների) աէքերին և մասօրէններին , մանաւանդ ամենայն տւտումնական և ուսումնական հայերին :

“ Աս միաբ ունիմ և աշխատումն մտպել (եթէ Աստուած յաջողի) ; մէկ ընդհանուր Հայերէն ցուցակ , հայերէն լեզուաւ տպած բոլոր գրաւոր աշխատութեանց : Ա յապիսի ցուցակը պէտք է իւրեան մէջ պարունակէ Ա . Բոլոր ուր և ինչ ժամանակ և իցէ որպած , հին թէ նոր , հայ մատեանների , օրագիրների , լազարիների , ամսագիրների , օրացոյնների գրացուցակների , բրոշւրների , տպած աետրականների , վայելստգրութեան օրինակների և երաժշտական խաղերի վերադիրները .

(մակագիրները) և ինչպէս որ ներքեւ ւումբ գրած է օրինակի համար ։ Բ. Հայերէն մակագիրներով տպած պատուի երների ստորագրութիւնը զար օրինակ վ արդանայ, Տիգրանայ, Հայկայ և այլն և այլն, նացա խորհուրդը, մեծութիւնը, հեղինակի և փորագրացի անունը, Երբ և մեր աեղ է տպած, բնչ արժէ, մեր տեղից կարելի է գընել։ Գ. Համառօտ պատմութիւնը.

աեղիկութիւնները և հասցէները (վերջինը հայերէն և գաղղիերէն լեզուաւ), բարսր անցեալ և այժմեան հայ խմբագրութեանց (հանդիսից, ամսագրից) և օրագրից և տպագրատանց, վերջինը թէ Հայոց և թէ ռապագի և մ. որ կայ կամ եզելէ ապագրութիւն հայերէն լեզուաւ, Դ. Գրաւոր և ձեռագիր աղբւերները, որ տեղից որ կարելի լինի քաղել վերայիշեալ Ա. Բ. և Գ. մէջ նշանաւ կուած տեղեկութեանց համար ծանօթութիւնը ։ Ե. Հայցէրը բարսր գրալանառներին, կամ որոնց գրատանը վաճառվումն հայոց գրեանք ։ Զ. Համառօտ ծանօթութեանը եւ հասցէրը բարսր հայոց աղայոց և աղջկանց ուսումնարանների, թէ մեծերի և թէ փոքրների ։

“Այսպիսի ծանօթութեանց մէջը բաւական է, որ պարունակուած լինէր ամենայն վարժարանի և ուսումնարանի մասին, որպան գասասուն և աշակերտ կայ, ինչ առարկաներ կամ գիտութիւններ են ուսանում աշակերտութիւնը, ինչ գիրքերով կամ տեարակներով (գրքի մականունը կամ տեարակի շարադրով անունը), մ. բ. աեղ է վարժարանը, այսինքն գիւղի կամ քաղաքի, գաւառի, նահանգի, փողոցի և տանտիրոջ անունները, որ թագաւորութեան մէջն է և որ գընենաւ բաղաբներից (գիւղի և գիւ-

ղաբաղաբների ուսումնարանները) մի քանի Ուսուսաց վերասէ կամ Վշրանազի լիկոյ ։

“Հուցակը կը տպուի հաշուագրի (գաւթարի) ձեւով, օրինակի համար այսպէս ։

“ԱՍՏԱՆԱՍԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԿԱՄ ՊԱՏՄՈՒԹԻՆ, ԿԱՄ ԽԱԾԵՄԱԹ ԿԱՅ ։ ԿԱՄ ԽԱԾՐՈՒԹ ԿԱՄ ՄԱՅԻՆ ՎԱՅ ։

“Ճ՛րագ հոգւոյ ։ Կես լցո եկայ աշխարհ, որ ամեն, ով որ ինձի հաւասայ, խուասի մէջ չմնոյ ու Յովէ հանեն վլի. 46: Լորկորդ տպագրութիւն լ. Պօլս. Կապարանի Ա: Չըրչի. 1856. 24ածալ, երես 36.

Ըստշնիկ գուսար մեծին վարգանայ Հայոց սպարապետի: Ողերք գութիւն ազգային պատմութենից, բաժանած երեք հանդիսի վրայ գործ Յակովայ կարինեանց - 1860. Թիֆլուզ. ՚ի Հայ տպարանի Պարբիելի Վելքութեանց և Համբարձումայ Հաֆիաձեանց - 8ածալ (Տ. 8 երես 73)։

Թնդաբանութիւն յերկուս զիրաբաժնեալ ՚ի հայր Այուքիաս վարդապետէ Ծամանիան, ՚ի հայրապետութեան Տ. Դուկառու Հայոց կաթողիկոսի, յամի Տեառն 1781 ՚ի մարտի 8 ե. ՚ի թուականութեան Հայոց Ռ. Մ. ՚ի Վենետիկ, ՚ի տպարանի Վեհմեռեաց թէսպուեանց, 8ածալ, երես 52։

Հուցակը կը տպուի մօտ 1500 ուրինակ. որ մի կամ երկու գրինակ ձրի ուղարկուի բարսր հայ վիճակաւոր առաջնորդներին, փակերին, ուսումնարաններին, ժողովներին հոգ եւոր և աշխարհական, զանազան ազգային և ուսումնական ընկերութեանց, խըմբագրութեանց և գրավաճառներին + Տպագրութեանց ձեւը կը լինի ինչպէս որ ՚ի վերոյ նշանակեալ է, և այնպիսի

թղթի վերաց, որ ժամանակով կամեցալը կարողանոց մելանով աւելցնել պահուոր կամ ուղղել սխալը : 1, 2, 3, 4, և 5 էջերը կը լինին այն նոպատռ կու, որ գրավածառները կամ գրատուն աւելցողները և ապին կարտանան իւրեանց համար գործ ածել և 1, 2, 3, և 4 էջերի մէջ իւրեանց մաս եղած գրեանց անունները կամ ծանօթութիւնները նշանակել: Օ վնի ամենայն բաժնեմանց, զար օրինակ Վայուածարանութեան, գրամագիտութեան, բնագիտութեան և այլն և այլն, կը լինի թողած շդ մինչեւ 8 ապիտակ անտիպ թերթ, որ մէջը մանծանուին նորատիպ կամ պակաս գրեանց վերնագիրները:

«Արովշետեւ չկայ ոչ մի տեղ մէկ աղջային գրասուն, ուր որ հաւաք ուած լինէր բոլոր հայերէն լեզուաւ տպած գրեանցը և այն և այլն, վասն որոյ ես պարտաւոր եմ դիմել խնդրա՛ նօք այն պատուելի անձանց, միաբանութեանց և ընկերութեանց, որոնց անունները յիշել եմ նամակին ճոկուտագրումը»:

«Վցրիւթերը հաւաքելիս լսւ կը լինէր հետեւել, փոքր ՚ի շատու մէկ կարգի, զոր օրինակ բաւական կը լինէր աղբիւրները բաժանուեին չշկարգ, աստուածաբանութիւն, պատմութիւն, աշխարհագրութիւն, բնագիտութիւն, մօմէժմաթիւյ, գտատիարակութիւն, լեզուագիտութիւն, երգեր, թատրոնական շարսդրութիւնը թշշկականութիւն, փիլիսոփայութիւն, ճանապարհորդութիւն և խառն գրեանք: Շայց եթէ որ և իցէ գժուարութիւն պատահի կարգաւ գրելու աղբիւրները, ինդրեմ խառն գրել, ես ինքս կարգի կը գնեմ, միմիայն գրածը մելանով և պարզ լինի:

«Ինչպէս որ յայտնի է, հայ տպագ-

րութիւնքը հասուատուեցան 1563 ի ենթիկ, յետոյ նոյն տեղ Հարց ՈՒիկ թարեւանց 1715, 1567 կ. Պօլիս 1584 Հռոմ, 1616 է էմբերգ, 1624 Սիրոն, 1633 Փորիզ, 1640 Զուզու, 1660 Լամատերտամ (Լամատլուդամ), 1673 Այարսէլ, 1680 է իսպանից, 1690 Պագուա: 1718 Կալկամթա և Անդրսա, 1770 Վայածին, 1780 Պետերբուրգ, 1799 Երգ Նորվիւան, 1793 Մատէրխան, յետոյ թիֆլուզ, Ըստ և ոյն և այլն, կը ցանկայի, որ բոլոր հայ որպագրատանց պատմութեան հետ կարուղանքի ցցց տալ նոյն մէջ տպած գրեանց վերնագիրները և թէ մէր կը գտանուին և քանի օրինակ այն գրեանցից, որոնք տպած են մինչեւ 1830 թիւը, և մանաւանդ որոնք հազուագիւտ են:

«Մանաւագէս հայ հանդիսից պատմութեան հետ շատ կը ցանկայի ցցց տալ այն նշանաւոր հատուածները կամ շարսդրութիւնները, որոնք աղջային գրականութեան մէջ ունին խորհուրդ, առանձին տպաւած չեն, գտանվումեն այս կամ այն հանդիսի մէջ: Օ զր օրինակ «Լուսնկոյ ամսօրեայ հանդիսի մէջ, 1863 ամի, տպաւած են կարագետ վարդապետ Ըահնաւզորեանցի գաղղիւրէն գրած «Օքագիր Հայոց պատմութիւնից թարգմանութիւնը, ճամանակագրութիւնը Պետրոս Դի, Ասրդիս Վիլանենցի Յովկէփ կաթուղիկոս Արքութեանցի յիշտակարանը Վարդեգէփ Գիլիկ և այլն և այլն:

«Ո էննակ և Ո էնթերիկ տպած մատենից ցուցանեները ունիմ և չընեցած ծանօթութիւնքը նոյն մասին յայս ունիմ սասնապէ Հարց ՈՒիկիթարեանց երկու միաբանութիւններից, պասն որոյ կամեցաղղներուն օգնել ինձ կը ծանուցանեմ, որ Ո էննայի և Ո ենետիկ գրեանց ցուցակը չուղարկեն:

բաղի գորանից կը խնդրեմ բոլոր հայ պրեանց, հանգիսից և այն ցուցանիները և ծանօթութիւնները, ինչպէս որ վերեւը գրել եմ:

“ Յէնկէրի Բիблиոթեա օրինակ, Ա Էն այի և Վ Էնկտից Հարց Այիթար եանց, Անֆիաքանցի և Լ ազարեանց ու սումնագանից ցուցանիները ունիմ, նմանապէս գրած աղբիւրներ, որոնք հաւաքել եմ 1865 թուականին ճամապարհորդելու հերթին, Ա Էնաւ, Ա Էնկտիցի, Հառմ, Պօլս, Տփիս, Վահ Գուռ և այլն, բայց գոյս մէջ պարունակուած աղբիւրները բառական չեն իմ պրոգրամմայի համար:

“ Ես աւելորդ եմ համարում ու սել, թէ որքան հարկաւոր է մեզ ամենայն կրզմանէ մի այսպիսի տպած ցուցակ, վաճառոց յուսով եմ, որ տմենացն խելացի հայ, որի սրբումը ուսման կայծը հանգած չէ և որի խելքը կարող է զանազաններ անը ըսպիտու կից, կ'ոգնէ ինձ այս գործի մասին, բայց շախու կարողութեան:

“ Յուստով, որ խնդրիցին կատար գովարդակ կր գտնուին, նշանակում եմ հասցէս, Ա իքայէլ մեսքուպէան Ա իան առըեանցին, Ա ուսում, բազմաք Պետրոս բարդ, Ա իքայէլեան հրապարակումը, Ժ էրբինի տանը՝^N 2—3, բնակարան N 5:

Michel Miansaroff St. Pétersbourg, place Michel, maison N 2—3 de Gerbinne, log N 5.

Թէե մի քանի տեղերից ուստում նասիրական պատրաստականութեամբ սուսցով պատասխան, բայց մեր յօսոր աւելի մէծ էր: Վ էնէտիցից Ա յիթար բեան միաբանութեան վարդապէտ չէ, Դ էնդ Ա յիշանեան երեւելի և քաջահմատ ու սումնականը, Հալապէն Պ: Ք ուղաքանուով, Օ ուղաթարու օկրուգեան ու սումնաբանի թուաբանութեան վարժապէտ Ա յիթար անը և ուրիշ որ և իցէ անձինք մէծ ոգուակը բերէին, եթէ թարգմանէին գեր-

վորժապէտ և պատուակոն հեղինակ Ա միամատ Ծ ահազգվեանը բատ կարողութեան ոգնեցին մեզ, բայց նոցա ու զարկած աղբիւրները բառական ք համարելով, կրկին տպեցինք մեր խնդիրը, քը մեր այժմեան հասցէսով: Վ էջ որ հաւաքել, ոտացել ենք և ինչ որ կըսա տանակից պատ հետեւ, նոյնը առաջար կելու ենք մեր հասապակութեան, ցընորհակութեամբ իշելով անունները ոչն պատուարժան անձանց, որոնք ձեռնոտու կը մնին մեզ մեր ձեռնար կութեան վախճան առաջ:

Իշէ մի քանի խօսք:

Թ: Վ էնք շոնինք մի կանոնաւոր ե լիդարձակ բառարան գաղղիերէնից հայերէն, որի մէջ պարունակուած լինէն բոլոր գիտութեանց զանազան ձիւղերը և առ հասարակ ու սումնական բառեր եւս: Ա յազինի բառարան շինելու ժամանակ պէտք է օրինակ տունու Վազգիսացոց բառարանը՝ Խոտրէին և գաղց վինիւնից ու ուսերէն ամենանոր և լինուարձակագոյն բառարանները:

Լիմէ տպուէր մի այսպիսի բառարան 12—16 ֆրանք գնն, վեց հազար օրինակը գիւրու կը տարածուէր մեր ազգի մէջ երեք կոմ ջրու տարուայ միջոցում: Վերմաներէնից էլ հայերէնը շտու հարկաւոր է մեզ և այդ գործը լաւապէս կարող էր կատարել, Վ էննոյի Ա յիթարեան Ա իաբանութեանը: Վ էնք նախապէս և առ աւելաց պէս կարեւոր են բառարանները եւ բարպական լեզուներից հայերէն, պատճառ, մէնք նոցանից պէտք է սովորենք նոցա լեզուներից պէտք է թարգմաննենք, և ոչ թէ նոցա սովորեն մեզունից:

Ք: Վ էննայի Հարք Ա յիթար անը և ուրիշ որ և իցէ անձինք մէծ ոգուակը բերէին, եթէ թարգմանէին գեր-

մաներէնից | առէրլէնի առողջապահութիւնը, ի՞րէմի և ի՞րէնդէլի անանց և թռչող ստորագրութիւնը եւ կենապրութիւնը պատկերներով միասին, ի՞օքի անատօմիքական տախատակները ստորագրութեամբ միասին, Դանօի, Ժամէնի և Ա իւների ֆիզիկան, Հարդվիգի գրաւածքը և լվէն կէի առողջապահութիւնը, Ա իրիսի շարադրութիւնքը, Ա իւսի ֆիզիօգիան, նմանապէս (Ո)օլէշոտինը, Ոյօսմէսէրինը, Աէվորինը, Աւէնինը, Ջօսինը և այն ։ Ի՞այց ամենից առաջ նախամեծարքանը հարկաւոր է թարգմանել Խատէրէնի առողջապահութիւնը, մարմնամարզութեան (Ժիմնատիկ) ընդարձակ սկզբունք եւ մանաւանդ ընդարձակ բառարաններ գաղզիերէնից հայերէն և գերմաներէնից հայերէն։

Ք. Ուսկէնեաւ ոռուսերէն լեզուով տպած գրքերից օգուտ քաղել կարող են միմիսյն ոռուսիաբնակ Հայերը, որոնք գիտեն ոռուսաց լեզուն, ուստից անկարի էր, որ (Ուշիտէլ) ուսուցիչ օրագրի, ի՞րէմի, ի՞րէնդէլի, Ոյօսմէսէրի, Դանօի, Ժամէնի և Ա իւների, Ա իրիսի, Ա իւսի, Աւէնի, Աէվորի, Ա արշի, Աւէնդէի, Հօննեգէրի, Աւէվիլի և սոցա նման ոռուսերէն թարգմանած շարադրութիւնքը լինէին (Ո)ուսաստանի մէջ եղած ազգային ուսումնարանների գրաստանց մէջ ամենից քանի մի պինակի, գոնէ երկու երկու։

Ի՞այց մեզ առաւել հարկաւոր է բարեկարգել մէր ազգային ուսումնարանների կառավարութիւնը այն հիմքերի և հաստարանների վերաց, որ կառուցել է մէր ժամանակի դաստիքակութեան գիտութիւնը. և կազմէլ վարժապետական զպրոցներ. բարեկարգելով մի և նոյն ժամանակ հաստիքակ գպրոցներ, բայց այնպէս, որ

պէտ կարգադրած և բարեկարգած են Վերմանիսյի, Հելվետիայի, Շվեդիայի, Դանեմարկայի, Նիկիայի և Ֆրանսայի զպրոցներ, Այս անհրաժեշտ հարկաւորութիւննը գարման անող եւ վարժապետական զպրոցներ կանոնաւոր կերպով հիմնող կաթողիկոսը սրբայի (Ո)Կորոպի հետ կը լիւսուի ազգային երախտագէտ յիշողութեան և ազգային պատմութեան մէջ։ Յոյս ունիմիք մէր Վէրորդ կաթողիկոսը կաշխատէ կատարել այդ ազգի ամենապայման գիտաւոր և անհրաժեշտ հորիկաւորութիւննը։ Եզդի մէջ նա կարող է գտանել միջոց եւ գործիքները, եթէ միմիայն ձեռնամուխ լինի այդ հարցին անկեղծ սիրով, Զերմեռանդութեամբ և հաստատ կամբով։

Ա Մէտյէլ Ա Երանդիան Ա Պատրիարքանց։

Ա Ե Ն Ց Ե Դ Ա Ս Ե Ր Դ Կ Ա Բ Ե Ն Ե Ւ Ի Ւ Տ Ա Մ Ա Ն Ե Բ Ը

Ք. Վաղաբակովութեան յառաջադիմութիւնը մարդկային առաջին սերունդէն յայտնեցաւ։ (Դամ երկիրը մշակեց իսկ անոր սրդիներէն մէկը նոր միջոց մը ընտրեց իրեն համար։ այն է կենդանիներ գարմանել։ Ու բեմին այն ժամանակէն ի վեր մարդկային ազգը երկու տարբեր վիճակի կը բաժնուի – Եղիշեգործներ և Կովկասներ։

Դնութեան դպրոցն էր՝ որուն մէջ առաջին մարդը կազմեցաւ և նոյն գպրոցն էր գարձեալ ուր ուսում մարդը կենաց բոլոր օգտակար արհեստները։ (Օրէնքները՝ որովք առունեցը կը բուռնէին, չէին երբէք կարող մարդէն երկար ժամանակ թագուն մնալ, թէպէտ և մարդը սակաւ ուշադրութիւն գարձնէր անոնց վրայ։ (Վարդը՝